

СОЛІДАРІСТЬ З ПАТРІОТАМИ ЧІЛІ

МОСКВА. Міжнародному тижню солідарності з народом Чилі були присвячені збори представників радянської громадськості, які відбулись 11 вересня в Колонному залі Будинку спілок.

Секретар ЦК КПРС К. Ф. Катусhev оголосив текст Звернення Генерального секретаря ЦК КПРС товариша М. С. Брежнєва до учасників зборів, яке було зустрінуте присутніми бурхливими оплесками.

Промовці говорили про повну підтримку і схвалення принципової позиції і послідовних дій ЦК КПРС і Радянського уряду в зв'язку з подіями в Чилі. Учасники зборів одностайно прийняли резолюцію.

(ТАРС).

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV

№ 112 (1904).

14 ВЕРЕСНЯ 1974 р.

Ціна 2 коп.

«ЗЕЛЕНІ ЖИВІ» — ТУРБОТА ДНІЯ

НА ЗБОРАХ ВИРІШИЛИ...

ІНІЦІАТИВУ НОВОУКРАЇНЦІВ ПІДТРИМАНО. КОМСОМОЛЬЦІ І МОЛОДЬ ОБЛАСТІ ВИКОРИСТОВУЮТЬ ВСІ РЕЗЕРВИ ДЛЯ НАЙШВИДШОГО ЗАВЕРШЕННЯ ОСІННІХ ПОЛЬОВИХ РОБІТ

Після обіднього доїння грункомсорта комсомольсько-молодіжного колективу МТФ Галину Байбарак і її подруг по роботі зустрів на буряковій ниві. Показуючи солодкі корені, кожен вагою близько кілограма, дівчата сновістилі, що перевищили ескалістичне зобов'язання.

Ще весною доярки зобов'язалися доглядати 45-гектарний клон цукрових буряків. Приходило на ниву між обіднім та вечірнім доїнням, організовували суботники, недільники. На цій ділянці вже зібрано прожай. Кожен комсомольський гектар видав по 328 центнерів цукрових буряків.

На комсомольських зборах юнаки і дівчата господарства підтримали ініціативу членів комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району до всіх молодих механізаторів Кіровоградщини — швидко і якісно провести «зелені живі», багато говорили про трудове звернення молодих доярок.

Обговорення звернення новоукраїнців проходило активно. Члени чотирьох комсомольсько-молодіжних механізованих ланок по виробничо-просвітних культур взяли підвищені соціалістичні зобов'язання, визначили конкретні строки завершення живів.

Комсомольсько-молодіжні ланки Павла Мазуржика та Володимира Шевченка доглядали цукрові буряки відповідно на площі 75 та 44 гектарів. Ці колективи зобов'язалися зібрати солодкі корені до 1 жовтня. Молоді механізатори звернули увагу на те, щоб жоден листок бурякової гички не згинув в полі. Хоч на кожну корову вже заготовили по 2 тонни сінажу, 7,5 тонн сінажу, є можливість закласти в траншеї на кожну корову ще 1 по

1,5 тонн бурякової гички, 2,5 тонн стебел кукурудзи.

Комсомольсько-молодіжні механізовані ланки Віктора Овчинникова вирощували соняшник на 135-гектарній площі. Порадились, визначивши свої можливості, члени колективу вирішили зібрати прожай цієї культури за 6 робочих днів. А комсомольсько-молодіжні механізовані ланки Володимира Гаврикова, що вирощували зернову кукурудзу на площі 174 гектари, вирішили завершити збирання прожай за 20 робочих днів.

Нині, коли вже минули 2 дні після проведення зборів, сівалки стоять на польових таборах бригад. Виконуючи за змину півтори норми, ударно завершили сіяння комсомольці Віктор Овчинников, Петро Кудря, Микола Вакуленко, Петро Шевченко. Сіяли озимі, що на 1850 гектарах, завершили за 8 робочих днів, що на 1 день раніше, ніж зобов'язувалися.

Дбаємо і про підготовку зябу. Створили спеціальний комсомольсько-молодіжний загін, який очолює член ВЛКСМ Анатолій Шевченко. Зорали вже 850-гектарний клон. По мірі збирання цукрових буряків, соняшника, кукурудзи за графіком готуємо площі під урожай наступного року.

Як і члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району, молоді механізатори нашого господарства зобов'язалися завершити сільськогосподарський рік до 5 листопада.

М. АГАФОНОВ,
секретар комсомольської організації колгоспу «Союз» Знаменського району.

Батько і син... Олександр Зінов'євич М'яшук і Анатолій М'яшук.

На живих вони працювали разом. І успіхів досягли непоганих — комбайнер і помічник нагороджені грамотою Долинського РК Компарії України. Коли йде мова про традиції, маємо на увазі саме ось таке єднання поколінь, коли на практиці, на ділі старші передають молодим свій досвід, передають з руш в руки, як естафету. Батьківський наказ: ти станеш на моє місце — будь гіллим то...

Фото А. БУДУЛАТЬЕВА.

„ШКОЛА“ ВЕТЕРАНА

НА ПЕРШИЙ погляд здається — робота в нас аж надто вже буденна, як кажуть, прозаїчна. Без романтичних рапків у далеких мандрях, без відчуття розгону швидкого поїзду на просторі дискусійних колій. Наше заняття, про яке доволі скупо ска-

з яким настроєм, якими думками берешся за неї. Коли тільки відбувати години — то будь-яке заняття видається за непосильний тягар. Я ж щасливий тим, що працюю поряд з Григорієм Васильовичем. Він відкрив мені в моїй праці джерело задоволен-

РЕЙДИ КОНТРОЛЮЮТЬ ЯКІСТЬ

Не так давно перед трудящими обласного центру звітував колектив Кіровоградської швейної фабрики. На ньому демонструвалися моделі одягу, з яких одинадцять — мають державний Знак якості. Творцями їх, поряд із досвідченими, є молоді конструктори.

Найбільш пам'ятною подією в моєму житті за цей рік був день, ко-

ли мою модель вперше рекомендували на присвоєння Знаку якості, — розповідає комсомолка Ганна Безродченко, — автор однієї із моделей. — Дуже приємно, — додала вона, — бачити людей, одягнених в пальта, створені тобою...

Саме таке ставлення до праці характеризує молодих робітниць фабрики. При підбитті підсумків соціалістичного змагання, яке проходить тут під девізом: «Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами», переможцем став п'ятий цех, цех комуністичної праці, де трудиться і комсомольсько-молодіжна бригада швей.

Двічі на місяць у нас проводяться рейди по перевірці якості продукції, — розповіла груккомсорт бригади Галина Сергєєва. — На ком-

сомольських зборах з порядком денним «Роль комсомольської організації в збільшенні кількості продукції зі «Знаком якості» радились, говорили про труднощі в роботі, про підвищення трудової дисципліни, дотримання вимог технології, боротьбу з браком, який ще інколи трапляється... У цеху створено «Школу робітничої майстерності». Серед комсомольців бригади, які змагаються за випуск продукції вищої якості, — Надія Хорошенко, Галина Сергєєва. Працюючи на відповідальній ділянці виробничого процесу — виготовленні моделей зі Знаком якості, комсомольці п'ятого цеху сумлінно виконують настанови XVII з'їзду ВЛКСМ.

Л. САПІТОНОВА,
спецкор «Молодого комуніста».

ОБГОВОРЮЄМО

ЧЕСТЬ ЗМОЛОДУ

ДО ВАС, КІРОВОГРАДЦІ
С. С. ВІТЧЕНКО.
Голова комсомольської організації
Підприємства «Об'єднання «Знаменський»
Герой Соціалістичної Праці

ЛИСТ

С. С. ВІТЧЕНКО

«ЧЕСТЬ

ЗМОЛОДУ»

Завби і ветеран Знаменського локомотивного депо Григорій Васильович Самброс, має свою вагому ознаку — своєчасність здійснення всіх маневрів та, особливо, відповідальність за доброякісне формування поїздів. Знаєте, коли прийшов сюди вперше — аж пудь-тя якась облягла. Бо ж відразу сподівався на «далекі гонні». Проте швидко вліп довго не довелося. Григорій Васильович досить приспівливо поглянув і аж дивно стало — посміхнувся. Посміхнувся по-своєму, як тільки він уміє, і проказав підбадьоруюче:

— Оце, хлопче, господарем станеш на одій машині. (Та був зовні охайний тепловоз ТМ-1. Про його «внутрішній стан» я навчився судити трохи згодом). — Як він тобі? А робота буде гаряча, та ще й без степових вітрів.

З цього почалося навчання. Сортувати вагони, формувати ешелони, виконувати маневри на станції — робота справді відповідальна, складна. Але, як і в кожній справі, багато залежить від того,

як, прищепив почуття поваги до виконуваної роботи, якщо можна так сказати, відшліфував професійне вміння. Зараз наша бригада перевищує план по розпуску вагонів і формуванню поїздів, у нас одна з найвищих цифр економічного пального. Вважаю, що величезна заслуга в цьому — Григорія Васильовича. Адже і в моїй праці живе його труд — труд наставника.

Не тільки одні я завдячую ветерану своїм успіхам. Професійної майстерності почерпнув в Самброса і молодий машиніст Микола Керів «Школу» Самброса пройшов також і машиніст інструктор тепловозної маневрової колонії комуніст Микола Баренко. Символічно, що нині він сам — наставник, виховує початкуючих спеціалістів. Отже, «школа» ветерана розширюється, множиться корінь сирини її виховання.

М. СТОЖКА,
помічник машиніста.
Знаменське депо.

КІРОВОГРАД СЬОГОДНІ. ФІЛІАЛ ДЕРЖАВНОГО ПРОЕКТНОГО ІНСТИТУТУ «УКРМІСЬКБУДПРОЕКТ».

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

УДАРНО ПРАЦЮЄ В ЧЕТВЕРТОМУ ВІЗНАЧАЛЬНОМУ РОЦІ П'ЯТИРІЧКИ ПОМІЧНИК МАШІНІСТА ЕКСКАВАТОРА ДІЛЬНИЦІ МОРОЗІВСЬКОГО ВУГЛЕРІЗУ МОЛОДИЙ КОМУНІСТ ВЯЧЕСЛАВ КРЮКОВ. ВИРОБНИЧІ НОРМИ ВІН ПОСТІЙНО ВИКОНУЄ НА 125-130 ПРОЦЕНТІВ.

В МІНУЛОМУ РОЦІ ЗА ТРУДОВІ ЗДОБУТКИ ЙОГО НАГОРОДЖЕНО МЕДАЛЛЮ «ЗА ТРУДОВУ ДОБЛЕСТЬ».

Фото В. ХАЛАБЕРДИ.

СУМНІВИ...

ДІСНО, якась потреба в тому є, щоб жінки сідали за кермо. Але ж є й чоловіки...

— Що ж тоді по вашому — жінкам довіку тільки з сапокою ходити? А коли не стане в цьому потреби?

— Щось робитимуть...

— Чи не здається вам, що це «щось» уже буде пов'язане з технікою? Звідки, зрештою, така недовіра до жінок? Будини ж...

— Знаю, знаю. Знову Паша Ангеліна, її послідовниця. Хрестоматія, мовляв. Але чи потрібно це зараз? Чи поспішно це, зрештою, жінці? При всій досконалому сучасній техніці, біля трактора все ж чимало фізичної, досить нелегкої, роботи?

поїздок по області, або про яких чув.

Співбесідник таки погодився з більшістю аргументів. Але від розмови цієї лишилися трішки тривожний сумнів — а як розуміють всі «за» і «проти» хліборобської професії ті дівчата, які тільки-но обрали цей життєвий шлях? Чи готові до цього? Так я потрапив до Бобринецького СПТУ № 2.

...І ЇХ СПРОСТУВАННЯ

У Тані вже зараз багато чого від хлібороба. Навіть прізвище — Колосова. Дівчині ще рік навчатися в стінах училища, але вже зараз вона

неському профтехучилищі. Чимало випускниць здобули урядові нагороди за відмінну працю, стали висококваліфікованими спеціалістами. Та й вони показали себе хорошими працівницями під час практики в колгоспах.

Десять дівчат і цього року побажали навчатися майстерності хлібороба. З більшості району області приїхали вони до училища в Бобринець. Від того і турботок ПТУ наповнювали вже «окупований» представницями «слабкої статі».

— Зустріли нас добре, — в один голос заявляють кіровоградка Надія Афанасєва і Оля Хомутенко з Новоукраїнського району. — В гуртожитку хороші побутові умови, чуйний персонал. Сподобалися класні кабінети училища. А скільки техніки! Всевісний, зможемо досконало оволодіти тут професією хлібороба.

Та й усі, з ким розмовляли того дня, з теплою відгукувалися про турботу, висловлювали рішучість успішно навчатися.

Приїжджають дівчата в училище з комсомольськими направленнями. Вже місяць минує з того часу, як зі сторінок нашої газети звернулася до всіх ровесниць області із закликом: «Дівчата, на трактор!» учениця Бобринецького СПТУ № 2 Юлія Іщенко. Бюро обласного комітету комсомолу спільно з управлінням по профтехосвіті прийняло по цьому питанню відповідну постанову, надіслало її до виконання в усі районні і міські комітети комсомолу. Результати не заборилися. Уявлення про них якоюсь мірою ви маєте з цієї розповіді. Але, на жаль, не в усіх районах з достатньою серйозністю поставилися до цього. Жодної учениці не направили до Бобринецького училища Устіївський, Онуфріївський, Новомиргородський, Гайворонський, Олександрівський райкоми комсомолу, немає поповнення з Олександрії. Сподіваємось, найближчим часом це упущення буде виправлено. Час є — набір до СПТУ триває до 1 жовтня.

О. РАКІН,

спецкор «Молодого комунару».

м. Бобринець.

ДІВЧАТА — НА ТРАКТОРІ

МЕХАНІЗАТОР — ПРОФЕСІЯ ЖІНОЧА?

Чи ж легко жінці трається по вибірках, по ріллі, недосипати ночей у живах? Крім усього, ніхто її не звільнить від турбот по домашньому господарству.

Суперечка затягувалася, хоча аргументи обох сторін були відомі давно. Зазначу, для справедливості, що й співрозмовник мій був зовсім не легковажний, що думав, зрештою, так не тільки він, але й чимало подібних йому. Що міг сказати я у відповідь? Про те, що сучасні трактори легкі в управлінні, зручні в роботі, що в них не дивна не тільки герметика, але й мікроклімат у кабіні. Про те, що жінка-трактористка не менш зайнята на роботі, ніж, скажімо, тваринниця. Називав прізвища, долі жінок-механізаторів, з якими стикався під час

знає і вміє багато чого з хліборобських премудростей. Втім, це не дивно на її батьківщині. Таня з колгоспу імені Свердлова, де працює відома їй на Бобринецький трактористка Валя Телих — кавалер ордена Леніна, депутат районної Ради депутатів трудящих, делегат Всесвітнього фестивалю молоді і студентів в Берліні.

— Чому обрала саме цю професію? Просто: люблю поле, хліб, від нього ж усе живе. Та й професія ця — вічна, одна з найпочесніших.

— А по силах?

Валя тільки посміхається у відповідь: настільки наївним видається запитання. Вона могла б навести більш ніж вагомий аргумент — 1200 дівчат у повесні роки здобули професію механізатора у Бобрин-

В середу кіровоградці урочисто провели в Польщу учасників самодіяльного народного ансамблю пісні і танцю «Весна» Кіровоградського Палацу культури ім. Компанійця. Ансамбль візьме участь у міжнародному фестивалі фольклорних ансамблів, що проходить у місті Зелена Гура.

Напередодні від'їзду колективу до братньої Польщі наш кореспондент зустрівся з художнім керівником та диригентом ансамблю Володимиром Олександровичем ПРИБУТКОВСЬКИМ і балетмейстером та постановником танців Володимиром Івановичем ГОРІННИМ. Вони розповіли:

В. О. Прибутковський:

На нас покладене дуже відповідальне завдання. Адже ми будемо представляти на міжнародному фестивалі мистецтво Радянського Союзу. Звичайно, готувалися напружено. Наша конкурсна програма побудована на українському пісенному і танцювальному фольклорі. Чимало номерів створено з місцевого матеріалу, зібраного в районах області.

Ми візьмо до Польщі календарно-обрядову композицію «Ой, приїшла весна», купальський хоровод «Марина», вокально-хореографічну композицію «Весільний понеділок». У програмі — «Гопак» та «Кіровоградська полька», пісні «Там, де Ятрань круто в'ється» у виконанні Валентина Соколиченка, «Вербовая

дощечка», яку заспіває Марія Вітківська, та ін.

Фестиваль проходитиме з 18 по 22 вересня. Але ми відіждемо раніше. Справа в тому, що нас запросили взяти участь у святкуванні тридцятиріччя газети «Трибуна люду». А після закриття фестивалю ми ще шість днів виступатимемо перед трудящими Польщі в різних містах країни.

Читачів, напевне, цікавить нагорода, за яку боротимуться учасники фестивалю. Це — призначення. Отже, вирішальну оцінку колективам дадуть самі глядачі.

В. І. Горінний: Будуючи свою програму, ми приходили з того, щоб якомога наблизити її до життя, показати народні звичаї. Адже обрядові хороводи ніколи не поділялись окремо на спі-

ШЛЯХ ДО ЗЕЛЕНОЇ ГУРИ

ваків і на танцюристів. У святі — всі учасники були виконавцями елементів обряду. Тож і ми домоглися того, щоб у колективі, який носить таку поетичну назву «Весна», всі вміли і співати, і танцювати. Було нелегко, довелося довго і наполегливо працювати. Але результати — відраді. Зараз ми маємо злагоджений і згуртований колектив, кожен учасник якого мріє про одне: постійний творчий ріст.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Колектив ансамблю їде на фестиваль з піднесеним настроєм. Багато зусиль докладе кожен з його учасників до того, щоб програма виступу була цікавою, змістовною, самобутньою. І в усі підстави сподіватися, що самодіяльний народний ансамбль пісні і танцю «Весна» Кіровоградського Палацу культури ім. Компанійця гідно представить у братній Польщі мистецтво радянського народу.

Виступає самодіяльний ансамбль пісні і танцю «Весна».

Фото В. КОВНАКА.

ІДЕ МІСЯЧНИК БОЛГАРО-РАДЯНСЬКОЇ ДРУЖБИ

НА КРИЛАХ ПРОЛЕТАРСЬКОГО БРАТЕРСТВА

● ПРО НАРОД, ЩО ЗБОРОВА ЛИХОЛІТТЯ І БУДУЄ ЩАСЛИВЕ ЖИТТЯ, РОЗПОВІДАЮТЬ СТОРІНКИ КНИГ.

У квітні 1971 року в Софії на Х з'їзді БКП, Генеральний секретар ЦК КНРД Л. І. Брежнєв говорив: «Всією своєю героїчною історією, ділами своїми, відданим служінням народу Болгарська Комуністична партія довела свою здатність, своє право очолити будівництво соціалізму».

В 1971 році у видавництві політичної літератури спільно з видавництвом Болгарської Комуністичної партії вийшла книга «Ленін та історична доля болгарського народу». Аналізуючи факти робітничого і комуністичного руху в Болгарії, трудові перемоги за 27 років будівництва нового соціалістичного суспільства, автори розкривають непоборну силу безсмертних ідей ленінізму та його інтернаціональне значення. Автори книги прагнуть показати, як велике вчення Леніна і досвід Комуністичної партії Радянського Союзу допомогли болгарським комуністам, всім трудящим підготувати і здійснити соціалістичну революцію і будувати нове життя, як історичні традиції братерства і співдружності між болгарським і радянським народами міцніли в їх спільній боротьбі за втілення в життя непереможних ідей марксизму-ленінізму.

До збірки «Х з'їзд Болгарської Комуністичної партії», який вийшов у 1972 році, внесені найважливіші матеріали і звітна доповідь ЦК БКП (доповідь — Т. Живков), привітання ЦК КНРС Х з'їзду БКП, промова голови делегації ЦК КНРС тов. Л. І. Брежнєва, Програма та Статут БКП та інші документи.

В 1971 році вийшла книга «Історія Болгарської Комуністичної партії». Під час написання усіх глав використані нові документи та історичні дослідження, які додатково висвітлюють діяльність і боротьбу партії, болгарських комуністів. Колектив авторів домагався того, щоб кожна глава охоплювала відносно закінчений етап розвитку партії. За основу взята періодизація, подана Г. Димитровим в його доповіді на V з'їзді партії.

В брошурі Г. Чернеєво «Народний Болгарії 30 років» розповідається про досягнення болгарського народу в соціалістичному будівництві за минулі 30 років, про завдання, які стоять перед країною на етапі побудови розвинутого соціалістичного суспільства. На великому фактичному матеріалі розкривається діяльність Болгарської Комуністичної партії і всього болгарського народу по створенню соціалістичної держави, індустріалізації країни і кооперування сільського господарства, по розвитку соціалістичної культурної революції.

Міцна дружба єднає з робітниками і селянами Болгарії трудящих Кіровоградщини. У брошурі І. Оліфіренка «Ласкаво просимо, друзі!» на яскравих прикладах розповідається про дружні зв'язки наших земляків з трудівниками болгарських міст і сіл.

Болгарія — країна стародавньої і своєрідної культури. Книга Є. Львової «Мистецтво Болгарії» складається з декількох нарисів, що розповідають про багатовікову історію болгарського мистецтва.

В дні, коли радянський народ відзначає велике свято своїх побратимів — 30-річчя соціалістичної революції в Болгарії, названі книги допомагають ще більше взнати про братній народ, що будує розвинене соціалістичне суспільство.

К. ВОВЧЕНКО,

працівник обласної бібліотеки імені Н. К. Крупської.

К. Лесев

ВСЕ ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Сердечність і байдужості крижани,
Слова-зерини і полова слів,
Фальшиві поти й солов'иний спів —
Все від людини йде і до людини.
Все від людей: сльоза образи й сміх,
Прекрасна вірність і підступна зрада,
Пуста бундючність — ця химерна вада —
Все від людей,
І в той же час — для них.
Для них — безмежність в просторі зірок,
Хлібів дозрілих хвиль кучеряві,
Тепло надій, вітрила мрій тужаві,
Свідомий перший і останній крок.
Все для людини: пахощі землі,
Коли пройдуть веселі літні грози,
Гнучкі понад ставами верболози
І коровай, як сонце, на столі.
Все для людини. Тільки не війна,
Не материнська туга за синами,
Яких послала битись з ворогами
І не діждалась рідна сторона...
Все — для людини!
Хай же і вона
Дарує світлу радість кожній днині.
...Вереш в людей — то й віддавай людині
Всього себе, як мовиться, сповна.
с. Солгутове
Гайворонського району.

А. Кримський

ІДУ ПО ЗЕМЛІ

Від емоцій у мене
кров у жилах кипить,
Від кохання мого,
від приливу сил...
Я іду по землі,
молодий слідопит,

Із очима уважними,
серцем тремтливим.
Придивляюсь до трав,
до слідів на землі,
До корозій війни,
напівстертих часом.
Батьківщини!
Візьми мої руки малі
На любов і на труд.
на добро, на захист,
Чи зберу урожай,
чи складу вірша,
Намагаюсь — влад
щоб було, до діла!
Бо моя з давнини
хліборобська душа
До села, до людей цих
навік прикипіла.
Я іду по землі,
а вкруг мене — степи
Ген колнишуть хліба
на вітрилах липня
І селянський мій піт,
солоніший ропи,
Медвянистим нектаром
до серця липне.
с. Триліси
Олександрівський район.

П. Куценко

МОРЯЦЬКА

Оце б мені знов безкозирку
Та хвилі крутий перевал,
А дівчині — гірко не гірко —
Крізь усміх: «Бувай!».
Окреслять розлуку обличчя
Нічого причалу вогні,
Цей смуток прощання — зазочай
Тобі і мені.
Але постривайте, поети,
І ти, моє серце, зажди,
Води солоної цальоти
Стирять тривоги сліди.
Віддавши вітрам на подивіння
І зорям — на ранній засів,
В охриплоту обшпирі зрине
Моряцький наш спів.
Щемкий і поривчасто ніжний —
Такий він, що завше для нас
Морське хилитке бездоріжжя
Твердіше од всіх автогас.

МАТЕРІ

Відшугало у полі, відтануло,
А в садках та по виярках — це.
Все як є на землі цій віддавна,
За вітрами, спігами, дощем.
І віддавна — веспа за весною —
Хтось гука... Не верта, не верта.
Все як є — у мені й поза мною,
По гримках, по широким світах.
На розмову просту і відверту
Викликають зозул і пісні,
Подушки вицвітають і тверднуть
І від сліз матерів, і від снів.
І була не заснути, аж поки
Десь обізнеться раннє цєбро.
І тоді не вгамують неспокій
Валер'янка і бром.
Та здохнувши, неспаче пелюстку,
Сум і біль, о райковій порі
Приїжджають сини у відпустку,
І молодшають матері.

Володимир Базилевський

ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ

документальна повість.

Вступне слово виголосив президент Міжнародного бюро миру Шон Макбрайд. На його пропозицію президентом Конгресу був обраний вибраний Ромеш Чандра, генеральний секретар Всесвітньої Ради Миру.

Прострасний виступ Ромеша Чандри прозвучав як маніфест Конгресу, його бойова програма. Президент нагадав делегатам про перемогу в'єтнамського народу, про зрушення, які сталися в світі на користь миролюбних сил.

Під високим склепінням Кремльського Палацу прозвучали полум'яні вірші поета-чільця Пабло Неруди. Карбовані слова видатного майстра відлунували в чужих душах присутніх, як заклик, як пересторога, як торжество грядущої справедливості.

Феодосій Деомидович пригадав 1949 рік. Тоді, в Колонному залі Будинку Спілок, де відбувалася перша Всесоюзна конференція прихильників боротьби за мир, з таким же хвилюванням він слухав цього чоловіка, що присвятив своє життя найблагороднішій меті з-поміж усіх, які будь-коли виношувало людство.

На закінчення президент назвав форум першою генеральною асамблеєю народів світу.

Шон Макбрайд оголосив делегатам і гостям численні телеграмні привітання, що надійшли на адресу Конгресу з усіх кутків земної кулі.

Між членами української делегації Гетьманськ помітив кілька знайомих облич: письменника Василя Козаченка, співака Дмитра Гнатюка, професора-органолога Надію Пучковську, шахтаря Героя Соціалістичної Праці Анатолія Степанюка.

В перерві між пленарними засіданнями підійшов Козаченко:

— Радий вас привітати у цьому прекрасному залі...

— І я вас також, Василю Павловичу, — усміхнувся Гетьманськ, подавши письменникові руку.

— Як ваше здоров'я? Як почуває себе Марія Миколаївна? Ви знаєте, я часто згадував свій вояж до вас і її прекрасні вареники...

— Були вони земляками, родом з Новоархангельського району, один день Василь Павлович гостював у Добринці, і тепер обидва зрадили несподіваній зустрічі.

— То ви такі приїждіть на вареники, — запрошував лікар.

— Це було б здорово! — засміявся Козаченко. Останнім часом рідко випадає булати на Кіровоградщині: як не те, так інше. А то ж, знаєте, моя альма-матер.

...Уже у перший день стало відомо, що на Конгресі з великою промовою має виступити Генеральний секретар Комуністичної партії Радянського Союзу Леонід Ілліч Брежнєв. Але ніхто не сподівався, що це станеться вже завтра. Тому кожен з делегатів жив передчуттям цієї важливої події.

Промова Генерального секретаря була вислухана з неослабною увагою. Широта охоплення матеріалу, глибокий аналіз сучасної міжнародної обстановки, як і красномовність фактів та гнучкість викладу — все це справило велике враження на делегатів. Доповідь товариша Брежнєва стала не лише триумфальним оглядом миролюбних сил, вона вказувала перспективи для подальшої консолідації, утверджувала благодійну програму миру у планетарному масштабі.

По-людськи хвилювали слова, що були зрозумілі представникам усіх партій та організацій: «Мир — не оціненний скарб. Жити, знати, що ніде не плететься кров, бути впевненим, що бомби і снаряди не почнуть падати завтра на дах твого будинку, що діти зможуть вирости, не пізнавши трагедій і страждань, пережитих старшими поколіннями, — все це велике благо. Але мир — це не тільки питання безпеки. Це і важлива передумова для вирішення найбільших проблем сучасної цивілізації. А з ними пов'язано саме майбутнє людства».

Не випадково вся подальша робота Конгресу проходила під впливом цієї промови Л. І. Брежнєва.

(Продовження. Поч. в номерах за 11—29 червня, 2—30 липня, 3—31 серпня, 3—12 вересня).

У глибокому мовчанні слухають делегати Ортенсію Буссі до Альєнде, вдову загиблого президента Чилі. Вона говорить про те, що зловісна тінь фашизму опустилася на Чилі. Будь-яка демократія, свобода, елементарні людські права — все це затоптано і згнано. Єдиний закон, який зараз діє в Чилі, — це кодекс воєнної юстиції стосовно до військового часу.

Печальні і водночас горді слова мужньої жінки проймають всіх. Делегати урочисто демонструють свою солідарність з Чилі.

Феодосій Деомидович озирнувся і бачить докіль себе суворі і скорботні обличчя учасників форуму. Вони напружено слухають голос Сальвадора Альєнде — магнітофонний запис його останнього звернення до народу в той момент, коли путчисти почали штурм президентського палацу «Ла Монедра».

Хвилина мовчання. То — далина пам'яті Сальвадора Альєнде, всіх чилійських патріотів, що загинули у боротьбі з фашизмом.

Ні до, ні пізніше не переживав лікар такого хвилюючого моменту. Десятих, сотні людей в нестримному пориві братерства і печалі. Але хіба тільки печаль? Знайоме з екранів і газет обличчя космонавта Германа Титова — задумливо-зосереджене. Аскетичний профіль незнайомого мексиканця. Замислений, широко відкриті очі. Доки люди здатні думати — вони всецільні.

У паузах між пленарними засіданнями атакували кореспонденти. Феодосій Деомидович став об'єктом відрау для кількох з них. Перший, як згодом виявилось, представник ТАРС.

Другий був від якогось центрального журналу, а ще один — земляком з РІТАУ. Він наздогнав лікаря вже біля прилавка і хутко задавав питання, ледве встигаючи записувати відповіді. Стаття його «Щедрість серця», що згодом облетить республіканську пресу, починається так: «Кремезний, невисокий на зріст, з короткою стрижкою літній чоловік просить продащицю відпустити 60 значків із зображенням пальмової гілки — емблеми Конгресу».

Він такі справді стояв у черзі за тими значками, аби вручити їх своїм кращим послідовникам в області.

Запросили в Центральний музей Леніна з тим, аби записати його виступ на магнітофонну ленту. Виступав більше тринадцять хвилин. Один із примірників запису задоволений працівники музею подарували на пам'ять.

Учільнена робота Конгресу продовжувалася згідно суворого розпорядку. Виступи, виступи, виступи. Вишукані, строгі костюми європейців, сніжні білі чалми арабів, колоритне вбрання негрів, представників молодих суверенних держав. Увесь цей строкатий різноманітний люд жив однією метою, одним прагненням — не допустити жахів нової війни. Утвердити на землі мир. І нині, і вічно. Тому натхненний вираз облич, нафосна жестикуляція були красномовніші від синхронних перекладів текстів. Втім, вражали і тексти.

Як лікарю, Феодосію Гетьманськ було болю зрозуміла та гірката, що прозвучала в словах Уго Данієля, члена Ради Миру Бразилії. Він говорив про те, що голод в Латинській Америці набирає епідемічного характеру. В Північно-Східній Бразилії, наприклад, рівень споживання продуктів харчування значно нижчий від науково розроблених норм. Це в підсумку призводить до того, що з 1000 новонароджених помирає близько 180.

Керівник сірійської делегації Моріс Салібі навів нахливі факти злочинів ізраїльських агресорів на споконвічних землях арабів. З його розповіді випливало, що фашизм і культура — поняття взаємно заперечуючі.

...За тиждень перебування в Москві Феодосій Деомидович познайомився з багатьма цікавими людьми. Зокрема з директором заводу «Запоріжсталь» Героєм Соціалістичної Праці, членом Президії Верховної Ради УРСР Л. Д. Юнком. Лев Дмитрович поселився на день раніше в тому ж 319 номері «Москві», де зупинився й Гетьманськ. Розговорилися.

— Отже, ви хірург, — сказав Юнок, — скільки ж ви років працювали на селі?

— Працював і працюю до цього часу. А загальом, щоб не збрехати, скоро буде 45 років.

— І весь цей час у селі?

— Так точно...

— Очевидно, в селі якось сімейних обставин не могли перейти до міста, чи як?

(Далі буде).

ЗНИМАЄТЬСЯ ФІЛЬМ

НОВА РОЛЬ КРАМАРОВА

Один з павільйонів кіностудії «Мосфільм» перетворено художниками-декораторами на куток старого будинку, обставленого масивними меблями. Біля кінокамери — Сергій Полунянов. Чується команда режисера. Знімається черговий «дубль».

...Шукаючи наречену, Завитушкін заходить до спочивальні:

— Ти що? — здивовано запитує Сергій.

— Я просто в повній паніці, — говорить жінка. — Не можу знати, де моя нова жінка.

— Та як же ж так? Що ти, їй-богу, — не вірить Сергій.

— Дідько її знає... Ти розумієш, Сергію, я її без пальта і капелюшка взагалі ніколи не бачив.

— Та ти що, нареченої взяти не можеш? — регоче Сергій.

— От, дає!

Знято ще кілька кадрів нової кольорової ексцентричної кінокомедії «Не може бути!», яку ставить режисер Леонід Гайдай за мотивами трьох

оповідань Михайла Зощенка. В них відомий письменник — сатирик мислив міщанство двадцятих — тридцятих років. Сценарій фільму написали Л. Гайдай та В. Бахнов.

В новому фільмі знімаються відомі майстри комічного жанру — Михайло Пугачкін, Юрій Нікулін, Наталка Селезнєва, Георгій Віцин, Савелій Крамаров та інші.

Артиста Савелія Крамарова глядачі добре знають по багатьох кінофільмах. Він уміє кількома точними штрихами створити переконливий сатиричний образ людини, що наділена такими негативними рисами як хамство, нахабність, тулість.

Зараз Савелій Крамаров знімається в фільмі «Не може бути!» в ролі Сергія, друга жінки в кіноновелі «Весільна пригода».

Леоніду Іовичу Гайдаю притаманний талант відкривати в акторі ще невідомі сторони таланту. І новий

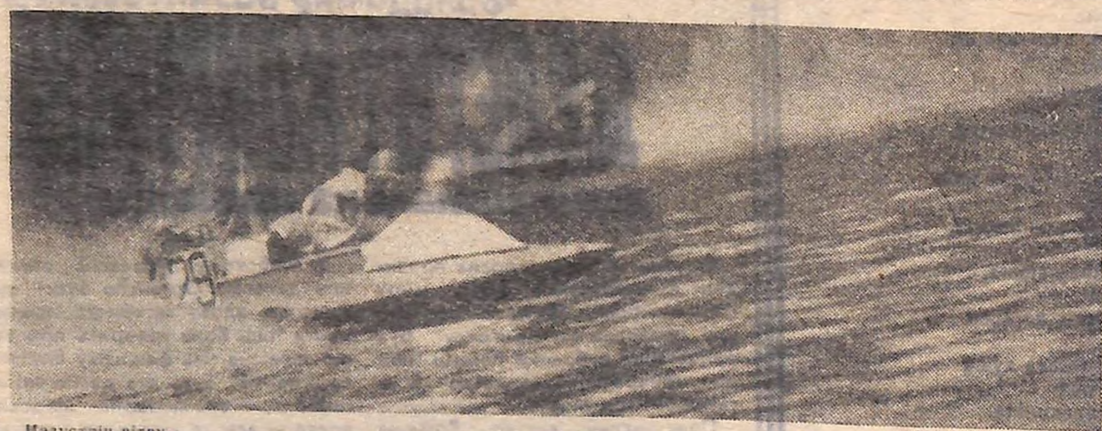
кіногерой Крамарова буде зовсім не схожим на його попередніх персонажів.

— Згідно задуму творців цього фільму, — розповідає С. Крамаров, — в ньому буде точно відтворена атмосфера двадцятих років — в інтер'єрах, костюмах, характерах і,

навіть, у музиці. Увійти у духовний світ простого хлопчини тих років для нас дуже цікаво. Наскільки це важко — визначать глядачі...

В. БАУЛІН.

На фото: С. КРАМАРОВ в ролі Сергія у фільмі «Не може бути!». Фото автора.

Мазустріч вітру.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

З ВЕЛИКИМ інтересом пройшли в школі дні святкування 30-річчя соціалістичної революції в Болгарії. Цій даті було присвячено перше в новому навчальному році засідання клубу інтернаціональної дружби. Тепло приймали школярі своїх гостей Олександра Ілієва, Цвітанава та Бо-

КІДІВЦІ— ДРУГАРЯМ

риса Сотирова Младенова — слухачів Кіровоградського льотно-штурманського училища. З цікавістю училища діти розповідь про досягнення болгарського народу за 30 років. Особливо багато запитань гостям було поставлено про життя болгарських школярів.

Старшокласники в ці дні прослухали лекцію «30 років соціалізму в Болгарії». Її прочитала лектор товариства «Знання» К. І. Євстигнева.

Р. ШАРАПОВА,
організатор позакласної роботи Кіровоградської середньої школи № 24.

ЦЕЙ ВЕЛИКИЙ, ГАРНИЙ СВІТ

• НОТАТКИ З ХУДОЖНЬОЇ ВИСТАВКИ

Одні художники розповідали, як він колись уперше побачив звичайнісінькі акварельні фарби. То було влітку 1944 року у звільненому від фашистів місті. Сім кольорових кружечків на аркуші м'якого картону райдугою винесли у спогади.

Ці хлопчики і дівчатка теж мріють бути художниками. Та все у них почалося по-іншому. Осіннього дня папи і мами привели їх до художньої школи, не забувши до того придбати мольберта, фарби, пензлі, олівці...

Чому ж тоді на виставці дитячих робіт раптом пригадався отой знайомий художник? Певно тому, що її присвятили 30-річчю звільнення України від німецько-фашистських загарбників. Присвятили авторі, котрі про війну знають лише з книжок та кадрів кінострічки. І тут ми можемо говорити вже не про безпосередньо дитяче, а про свідоме, громадянське відчуття значущих подій в історії нашої країни. Воно доступне не лише дорослим, а й зовсім юним, які виховуються на традиціях старших поколінь.

Власне, назвати цю експозицію виставкою дитячих робіт було б не зовсім точним. Бо така назва викликає в уяві оте своєрідне відтворення баченого дитиною, коли за прозорилими лише її міркуваннями сонце може бути і синім, і зеленим, а предмети набувають фантастичної форми. А ми маємо справу з роботами, у повному розумінні професіональними, бо автори їх — переважно учні випускних класів Кіровоградської художньої школи. Дитяча безпосередність відчувається тут не у виборі зображувальних засобів (воли диктуються законами професі-

нального мистецтва), а у виборі самих тем і розстановці акцентів.

Вілла, дещо лаявно, ілюстративно, герої улюблених книжок, переважно Аркадія Гайдара, сьогоднішнє місто, сонячне, усміхнене — ось основні теми, які обрали для втілення у акварелях і лінописах юні художники. У них ще багато спільного — у Олі Гаврилової, Павла Минаєва, Михайла Сагайдака, Іри Шарикіної, їхніх друзів. Це цілком прозвучало. Адже вони лише починають свій шлях у мистецтві і до пошуків індивідуального почерку ще далеко. Але з окремих штрихів вгадується, хто з них до чого схильний: один до детальної оповіді, другий, навпаки, до узагальнень, третій — до кольористичних рішень. І у тому всьому — панюгелілі правця колективну викладачів школи: Ю. С. Іванченка, Л. І. Бондаря, А. В. Шевченка, Л. М. Ходак, Г. Л. Печінікової. Вони прагнуть не лише навчити учня азів майстерності, а й розпізнати в ньому майбутнього митця.

Виставка робіт учнів Кіровоградської художньої школи експонується у художньому салоні міста. Вона залишає хороше враження. І не тільки тому, що глядач має змогу увійти у цікавий естетичний світ дитинства, переконатися у її обдарованості, повернутися споглядом у власне дитинство. Разом з естетичним вихованням учні пізнають життя, навчаються визначати справжні людські цінності. Погляньте: в їх роботах — захоплення мужністю воїнів-героїв, відчуття радості творчої праці, щасливий день під чистим небом. Все те, що дороге кожній радянській людині.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

ДВІЧІ «ЛЮБИТЕЛЬ»

ГУМОРЕСКА

Петро Петрович обіймав
Свою посаду керівну
Вже зиму не одну,
А власних вуликів не має...
Дізнався про це Іван Ілліч,
Його колега по роботі:

— Ти що, дружаю, в чому річ?
Чому живеш ти не по моді?

Бджола —
До праці дуже зла
І їсти, братіку, не просить
Петренку «Волгу» принесла,
А «Жигулі» всім смертним
носить...

— Так я ж у цім ні бе, ні ме,
Петрович спробував пручатись.
— Усе закритись саме
Тобі лиш згоду треба дати...

І згоду вирвано. Гука
Іван Ілліч на свояка,
В якого йвангельське ім'я
І ціла пасіка — своя...

(Бо бджоли — це ж не коні:
Нема на них законів,
Обмежень і Положень —
Тримай, хто скільки зможе!)
— Зроби й цьому відводок

п'ять!..
— А що за те я буду мати?
Якщо твій друг — мужчина,
Нехай на пасіку в колгосп
Влаштує мого сина,
А за сумісництвом мене
В ларьок, де с вощина...
Зробив я з сина бджоляра
Не для загального добра
І у ларьку з товариша
Доб'юсь-таки «навару».

У бджолах ви ні бе, ні ме,
Бо бджоли — це ж наука!
Ніщо не крутиться саме;
Прикласти треба руки...
...Колгоспна пасіка тепер
У сина під рукою
Він з дому вулики припер
З ідеєю такою:

— Бджола-комах колективна:
В колгоспі трудиться активно
А доведеться мед качати —
Бідонів нам не позичати!
Татусь поглядів з ларька:
Куди не кинь — своя рука.
Медком її помажеш —
І зразу більше важиш...
А клопінний Іван Ілліч
Уже й мені їде навістрів:
— Ну, як ти можеш, друже,
До бджил отак байдуже!
Не устою... Зізнаюсь вам.
Тепер і я — «любитель»...
А той, з євангельським
ім'ям, —
І мій вже повелитель.

МАКОГОНОВА
ЮШКА

З того самісінького дня
Як з ним почав я знатись —
Твердить уся моя рідня —
Що в сні я став жахатись.
Не «Жигулі» бока ясні
Із нікеля і цинку —
Я бачу коні вороні
І небеса в клітинку
(Казав Петрович: і йому
Транслюють ту ж картинку).

І. ЖАЧЕНКО.

снт. Устинівська.

КРІТ І СИЧ

БАЙКА

Як часто ми в угоду моді,
Уродуємо власну вроду.

* * *

У літню ніч,
Коли на землю впала темнота,
Сич
Вдів Крота.
Біля норі,
Задерши рильце догори,
Крізь темні окуляри,
Дивився Кріт на хмари.
Від здивування витріщивши очі,
Сич — Кроту:

— Як бачу, небораче,
Ти вже зробився зрячим,
Що навіть серед ночі,
Крізь темні окуляри,
Бачиш хмари?
— Який там біс, —
Кріт озвався, —
Як був сліпцем, то так ним
і зостався.
А окулярами лише намуляв
ніс.

— Пробач на слові, —
Сич — Кроту, —
Тоді навіщо ж окуляри
натягати,
Якщо немає чим дивитись
на світ?

Сичеві — Кріт:
— Не хочеться від моди
відставати.

Віктор ЧОРНОГОР.

с. Нова Прага,
Олександрійського району.

Дорогий друже! Триває передплата на газети і журнали на 1975 рік.

Якщо ти хочеш знати про життя твоїх ровесників у нашій області, в країні, за рубежом — передплати газету «Молодий комунар». Вона — для тебе і про тебе.

Як і в попередні роки, газета продовжує випуск спеціальних сторінок для старшокласників — «Вітрила», для піонерів — «Бий, барабан!».

Любителі мистецтва знайдуть і для себе потрібний матеріал. Літературно-мистецький клуб «Гроза» знайомитиме їх з новинами екрану, творчою біографією артистів і режисерів, поетів і прозаїків.

Матеріали під рубриками «В конспект молодого вчителя», «Бесіди з молодими батьками», «Увага: підліток»

зацікавлять молодих вчителів, вихователів, батьків.

Як і раніше, газета випускатиме сатирично-гумористичну сторінку «Макогонова юшка», для дівчат виходитиме «Степовничка».

**ДРУЖЕ! ПОДРУЖИ З ГАЗЕТОЮ
«МОЛОДИЙ КОМУНАР».**

Передплату ти можеш оформити у відділах «Союздруку» та у громадських розповсюджувачів преси. Ціна: на рік — 2 крб. 40 коп., на півроку — 1 крб. 20 коп.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінка 2

15 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. «На зарядку, ставай!» (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — Телевізійний спектакль «Пригода не вдалась». (М). 12.00 — Музичний кіоск. (М). 12.30 — «Сімейська іодина». (М). 13.20 — Художній фільм «Без ливни винуватий». (М). 13.10 — Кольорове телебачення. Пресконференція Голови Держкомітету лісового господарства Ради Міністрів СРСР Воробйова Г. І. (М). 15.40 — Кольорове телебачення. Концерт для працівників лісу. (М). 16.10 — «Міжнародна панорама». (М). 16.40 — Кольорове телебачення. «Фастон — син Сонця». Мультифільм. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 18.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. «Торпедо». (М). «Зеніт» (Ленінград). В середу — новини. (М). 19.55 — Кольорове телебачення. Телевізійний театр мініатюр «13 стільців». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Слово про музику». (М). 22.35 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з кіного трибурства. (Англія). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.25 — «Зелене полум'я планети». (Лівія). 10.15 — «На подюлах п'ятиріччя». (К). 11.05 — Л. Шостакович. Перша симфонія. (К). 11.50 — К. Гольд-

доні. «Трактирниця». Вистава. (Лівія). 14.30 — Кольорове телебачення. Програма мультифільмів. (К). 15.00 — Фільм-концерт. «Квартет ім. Лісенка». (К). 15.30 — Циркова програма «Сьогодні на манежі». (К). 16.30 — «Сьогодні — День працівників лісу». (К). 17.30 — Виступ міністра лісової і деревнообробної промисловості УРСР тов. І. І. Гулиньського. (К). 17.45 — Концерт. (К). 18.15 — Кольорове телебачення. «Фотоклуб». (К). 19.00 — Першість СРСР з футболу. «Динамо» (Тбілісі). «Дніпро». (Дніпропетровськ). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Дача». (К). 23.00 — Першість СРСР з футболу. «Карпати» — «Ністру». (Лівія). 23.45 — Вечірні новини. (К).

16 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 16.00 — Для дітей. «Попелюшка». Вистава. (К). 17.00 — Концерт. (Кіровоград). 17.35 — Телефільм. (Кіровоград). 17.50 — «День за днем». (Кіровоград). 18.30 — Фільм-концерт. (К). 19.30 — Кінопарис «Посади дерево». (Про настанника молоді з колгоспу «Родина» Знаменського району Л. С. Халаяка. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 18.40 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — «Зустрічний план Удмуртської АРСР — п'ять». (М). 19.45 — «Земля до запитання». Художній фільм. 1 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Пісня-74». (М). 22.10 — Кольорове телебачення. Спортивна програма. (М). 22.50 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «Веселі нотки». (М). 18.30 — Кольорове телебачення. «Грає Нана Яшвілі». (М). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — До 30-річчя визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників. Кінопарис «Доповіляю, товари-

шу генерал». (Миколаїв). 19.45 — Кольорове телебачення. Вечір наукового кіно. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланах республіки». (К). 21.35 — Художній фільм «Брати Карамазови». 1 серія. (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

17 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радянська гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Тобі, юність». (М). 10.00 — Художній фільм «Земля до запитання». 1 серія. (М). 11.15 — Кольорове телебачення. «Пісня-74». (М). 13.35 — Телевізійний документальний фільм «Головна домна п'ятиріччя». (М). 16.00 — «Байки І. А. Крилова». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Комсомольські пісні». (М). 17.00 — «На головних напругах п'ятиріччя». (Лівія). 17.30 — Для дітей. «Грайоті сурми». Присвячується 30-річчю визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників. (Донецьк). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Мультифільм «Мій товариш, Мартин». (М). 18.25 — Телевізійний документальний фільм «Пекін на політичному бездоріжжі». (М). 19.10 — Кольорове телебачення. Відкриття сезону в Московському театрі оперети. (М). 19.40 — «Земля до запитання». Художній фільм. 2 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Концерт майстрів мистецтва». (М). 23.05 — Новини. (М).